

**Південноукраїнська організація
«Центр філологічних досліджень»**

**Міжнародна науково-практична
конференція**

**«ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ В СИСТЕМІ
СУЧАСНОГО ГУМАНІТАРНОГО ЗНАННЯ
XXI СТОЛІТТЯ»**

22–23 грудня 2017 р.

**Одеса
2017**

УДК 80«20»(063)
Ф 54

Ф 54 **Філологічні науки в системі сучасного гуманітарного знання
XXI століття:** Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса,
22–23 грудня 2017 року. – Одеса: Південноукраїнська організація «Центр
філологічних досліджень», 2017. – 104 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

Рекомендовано до друку рішенням Правління ГО «Південно-українська організація «Центр філологічних досліджень» від 25 грудня 2017 р. (протокол № 88).

УДК 80«20»(063)
Ф 54

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Вініченко К. О.

КОНОТОВАНІ АНТРОПОНІМИ

ЯК МАРКЕРИ ІДІОСТИЛЮ ОСТАПА ВИШНІ..... 6

Громко Т. В.

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗООНІМНОЇ ЛЕКСИКИ

В ГОВІРКАХ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УКРАЇНИ 9

Золотарьова К. В.

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ «СВОЯ МОВА»

В ПОЕТИЧНОМУ ДОРОБКУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 13

Савченко А. Л., Багатенко Д. Р.

ОСОБЛИВОСТІ ТЕКСТІВ ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОГО СТИЛЮ 16

Савченко А. Л., Демко А. В.

АНГЛІЦИЗМИ В МОВІ МЕРЖЕВИХ ЗМІ 19

Усова А. Ю.

ЕСТЕТИЧНІ ДОМІНАНТИ ПОСТРАДЯНСЬКОЇ СВІДОМОСТІ

В П'ЄСІ В. ШЕВЧУКА «КІНЕЦЬ ВІКУ (ВОДА ЖИТТЯ)» 22

Шевченко Л. Л.

ДОСЛІДЖЕННЯ СТРУКТУРИ КОНЦЕПТІВ НОВОГО ЗАВІТУ 26

Якубовська А. П.

ДІАЛОГ ЯК ОСНОВА

ДРАМАТИЧНОГО ДИСКУРСУ ТЕТЯНИ ІВАЩЕНКО 30

НАПРЯМ 2. РОСІЙСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Дубинина В. А.

РОЛЬ МЕТАФОРЫ В РЕКЛАМНОМ ДИСКУРСЕ..... 34

НАПРЯМ 3. ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Akimova A. O., Akimova A. O.

ANALYSIS OF TRADITIONAL CHINESE DRAMA..... 39

Тендітна Н. М.

ВАРІАНТИ ВИБОРУ НАРЕЧЕНИХ ТА ВЕСІЛЬ ГЕРОЇВ

В ІНДІЙСЬКИХ, ІРАНСЬКИХ

ТА ЯПОНСЬКИХ НАРОДНИХ КАЗКАХ..... 42

НАПРЯМ 4. РОМАНСЬКІ, ГЕРМАНСЬКІ ТА ІНШІ МОВИ

Вишницька Я. С.

КОЛЬОРОНІМИ ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ 46

Вознюк Б. В. ЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ КОНЦЕПТУ «ПРИРОДА» В АНГЛІЙСЬКИХ ЛІТЕРАТУРНИХ КАЗКАХ	49
Волошина І. С. ОПОЗИЦІЙНІ КОНЦЕПТИ «GOD» І «DEVIL» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ	53
Гребенюк Е. В. МЕТАФОРА У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРА АВСТРАЛІЇ КВЕНТІН БРАЙС.....	57
Короленко М. В. СИНОНІМІКА АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОМАТИЧНИХ КОМПЛЕКСІВ	61
Рогалевич В. А. ЛІНГВІСТИЧНИЙ СТАТУС ОНІМНОЇ ЛЕКСИКИ	63
Хаботнякова П. С. ЛІНГВОФІЛОСОФСЬКІ ОСОБЛИВОСТІ МІСТИЧНОГО ТРИЛЕРУ ФРЕНКА ПЕРЕТТІ.....	65
Цвігун Д. В. ЖЕСТИ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ВИРАЖЕННЯ НЕЗГОДИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	68
 НАПРЯМ 5. ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ, ПОРІВНЯЛЬНЕ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО	
Олексин О. О. ПРОБЛЕМА ТРАГІЗМУ ЛЮДСЬКОЇ ЕКЗИСТЕНЦІЇ У ЗБІРЦІ АННИ СВІРЦІНСЬКОЇ «Я БУДУВАЛА БАРИКАДУ» Й У ЛІРИЦІ ОЛЕНИ ТЕЛІГИ.....	71
 НАПРЯМ 6. ЗАГАЛЬНЕ, ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНЕ, ТИПОЛОГІЧНЕ МОВОЗНАВСТВО	
Ляшко О. В. ПОЛІКОДОВІСТЬ ПРАВОСЛАВНОЇ ПРОПОВІДІ	75
Моштак О. В. ВИРАЖЕННЯ НЕГАТИВНОГО ОЦІННОГО ЗНАЧЕННЯ НА ЛЕКСИЧНОМУ РІВНІ	78
 НАПРЯМ 7. МОВА І ЗАСОБИ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ	
Бабенко В. О. ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС ТА МОВЛЕННЄВІ ЗАСОБИ МАНІПУЛЮВАННЯ СВІДОМІСТЮ НА ПРИКЛАДІ ПЕРЕДВИБОРЧИХ РЕЧЕЙ БАРАКА ОБАМИ	82

НАПРЯМ 8. ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

Дей К. А.

ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ 88

Reminska Yu. Yu.

LINGUISTIC CHARACTERISTICS OF THE SLANG

IN ENGLISH LANGUAGE (THEORETICAL RETROSPECTIVE) 92

Хрін І. В.

СИНОНІМІЧНИЙ РЯД АНГЛІЙСКОЇ МОВИ.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ 96

НАПРЯМ 3. ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Akimova A. O.

Candidate of Philology,
Candidate of Philology,

Senior Lecturer of the Department of Foreign Languages,
Theory and Practice of Translation

*Educational-Scientific Institute
of International Relations and Social Sciences
of the Interregional Academy of Personnel Management*

Akimova A. O.

Student of the Department of Languages and Literature
of the Far East and Southeast Asia

*Institute of Philology
of the Taras Shevchenko National University of Kyiv
Kyiv, Ukraine*

ANALYSIS OF TRADITIONAL CHINESE DRAMA

Traditional Chinese drama is more of a musical than a colloquial art. Although this is not an opera in the Western view, its development has always been in the mainstream of the evolution of national music. The elements of the Chinese drama are equally dance, dialogue, singing and instrumental music. The language of the Chinese theater is a combination of poetry and prose, literary and colloquial style, and each component is assigned a certain function.

The content of the plays, sometimes very confusing, is, as a rule, themes and stories borrowed from legends and historical chronicles. The image of what is happening is far from realism: decorations, with the exception of the backdrop, are missing, the props are kept to a minimum, the time and place of action are treated arbitrarily. The origins of the Chinese drama lie in the ritual dance and performances of court jesters.

After the fall of the Han Dynasty (206–220 years before Christ) our era), the distribution receives a recitation accompanied by singing, dancing and comic reprises; In the era of the Northern Qi Dynasty (550–577 years before Christ), the first dance dramas appear. Along with this, by the 1st century AD, acrobatics, known as tszatsi (mixed art), are gaining popularity. This art

form, later called the Baysi (one hundred views), has survived to this day and plays an important role in the «Beijing opera.» From now on, the word si becomes a community of concepts for any drama. For example, jingxi means «capital drama», i.e. «Peking Opera». Another kind of entertaining performance, developed in the Han Dynasty, is the puppet theater (guei lei).

Singing and dancing within the dramatic plot or without it become popular during the Tang Dynasty (618–906). In the XI century. a new musical style is introduced to the representations of recitative readers (chzhugundyao), when in one work several melodies of different tones are used. This innovation has had an impact on virtually all subsequent drama schools. Finally, in northern China in the era of the Yuan Dynasty (1260–1368), the theater blossomed for the first time in the full meaning of this word – zazaju (mixed drama). Usually the term «northern drama» (beijing) is compared with this term, unlike the «southern drama» (nanqyu), also known as siven (dramatic texts). After the «northern drama» decays, during the heyday comes the «southern drama» – this occurs in the era of the Ming dynasty (1368–1644), when it is also called chuantsi (the choice of stories). Among the great playwrights of the northern school belong Wang Shifu (1250), author of the drama «The Western Wing», Guan Hanqing (1214–1300) and Bai Bo (1226). Among the most famous dramas of the southern school should be called «Lute» by Gao Ming (1350)[4; 5].

Usually the northern drama consists of four acts. The music of each act has its own tonality, and the vocal part is vested with only one main character. The main accompaniment instrument is the lute. The dramas of the southern school do not divide acts into acts, representing a lot of scenes, the music of each of them can sound in different keys, and the vocal parts are performed by several characters. Accompaniment is performed on the flute and ratchet.

In the middle of the XVII century. distribution gets a new style – kunqyu. The most famous plays of this style include the «Pion gazebo» Tang Xianzu (1550–1617) and the «Palace of Eternal Life» by Hong Sheng (1645–1704). The kunqiu school is distinguished by attention to phonetics. The Chinese language is characterized by two main phonetic features: the monosyllabic nature of its hieroglyphics and inflection (change of voice tone) when pronounced. In general, four tones are used, for which kunqiu developed a detailed list of analogues from melodic figures.

In the era of the reign of Emperor Qian Lun (1735–1796), many provincial troupes were called to Beijing and received the patronage of the court. As a result of competition between different regional styles, the bihuana style, presented by the troupe from Anhui province, is gaining

special popularity. At the beginning of the XIX century. Bijuan replaces kunqiu as the main style of Chinese theatrical art. Today, the bhiwuan tradition passed to the jingxi school, or jingju, which is known in the West as the «Beijing opera». Unlike other schools, jingxi remains a living, developing art. Over the past hundred years, this school has assimilated the characteristics of other local styles, largely benefited from the legacy of the Kunqui tradition and shifted it to staging a play of both northern and southern repertoire [5].

Thus, the development of Chinese drama, from the time of its inception to postmodernism, at different stages was accompanied by repulsion and imitation of the works of oral folk art. A specific feature of the first samples of the Chinese drama was the unconditional continuity of myths, folk legends and legends that influenced the further development of its structure and content [1; 2]. The unconditional combination in the texts of stories and music became the determining factors for the structure, the main elements of the substantial, external and internal organization of the drama[3]. In addition, most of the drama works for a long time there was no division into genres, namely: comedy, tragedy and drama proper. Exceptions were works of modern drama, according to the artists they could bring them closer to modern foreign models.

REFERENCES

1. Акімова А. О. Вплив нового літературного процесу на китайську драму ХХ століття / А. О. Акімова // Науковий вісник. Філологічні науки (літературознавство): збірник наукових праць / за ред. Оксани Філатової. – № 2 (18), листопад 2016. – Миколаїв: МНУ імені В. О. Сухомлинського. – С. 9-12.
2. Акімова А. О. Історичне тло китайської драми через призму новітньої драматургії / А. О. Акімова // International research and practice conference «Contemporary issues in philological sciences: experience of scholars and educationalists of Poland and Ukraine»: Conference Proceedings, April 28–29, 2017. – Lublin. – P. 40-44.
3. Акімова А. О. Концепція нової форми драми театру хуацзюй / А. О. Акімова // Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Філологічні науки». – 2017. – № 1 (13). – С. 81-90.
4. Сорокин В. Ф. Китайская драма XVIII – XIX вв. / В. Ф. Сорокин // История всемирной литературы: в 9 т. / Ин-т мир. литературы им. А. М. Горького. – М.: Наука, 1985. – Т.3. – С. 631-639.
5. 中国文学历史. – 北京. История китайской литературы: в 3 т. – Пекин, 1982.

НОТАТКИ

Міжнародна науково-практична
конференція

«ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ В СИСТЕМІ СУЧАСНОГО
ГУМАНІТАРНОГО ЗНАННЯ ХХІ СТОЛІТТЯ»

22–23 грудня 2017 р.
м. Одеса

Видавник – Південноукраїнська організація
«Центр філологічних досліджень»
Адреса для кореспонденції: 65001, м. Одеса, а/с 332
Електронна пошта: nauka@fcenter.org.ua
Сторінка: www.fcenter.org.ua, Т: 099 415 08 03

Підписано до друку 25.12.2017 р. Здано до друку 26.12.2017 р.
Формат 60х84/16. Папір офсетний. Цифровий друк. Ум.-друк. арк. 6,05.
Тираж 50 прим. Зам. № 2612-17.